

Suomen sovittelufoorumi ry.

Suomen sovittelufoorumi ry (SSF) on vuonna 2003 perustettu modernin sovitteluliikkeen suomalainen yhteistoimintajärjestö. Foorumin hallituksen asiantuntijat ja heidän sidosryhmänsä edustavat koko sovittelutyön kenttää. SSF on vapaaehtoinen ja riippumaton kansalaisjärjestö, joka pyrkii osallistumaan ja vaikuttamaan yhteiskunnan kehittämiseen vahvistamalla kansalaisyhteiskuntaa ja parantamalla yhteiskunnan hyvinvointia sovittelun kautta.

Mitä sovittelu on ?

Sovittelu on vapaaehtoinen konfliktinhallintamenetelmä, jossa puolueeton ulkopuolinen henkilö, sovittelija, auttaa riidan osapuolia erityisen sovittelumenettelyn avulla löytämään molempia osapuolia tyydyttävän ratkaisun. Sovittelija ei osallistu erimielisyyden ratkaisuun vaan toimii sovinnon mahdollistajana (fasilitaattorina). Sovittelija ohjaa prosessia, jonka lopputuloksena asianosaiset itse löytävät ratkaisun. Hän ei ole passiivinen vetäytyjä vaan aktiivinen kuuntelija. Sovittelija sallii myös tunteiden käsittelyn, moraalisen pohdinnan ja arvokeskustelun. Sovittelija ei tuomitse, mutta huolehtii kuitenkin siitä, että sopimus on osapuolille kohtuullinen. Sovittelu on tulevaisuuteen suuntautuvaa sosiaalista toimintaa, jolla aktiivisesti etsitään pysyviä myönteisiä ratkaisuja. Sovittelu on oppimisprosessi.

Sovittelu perustuu restoratiivisen oikeuden teoriaan (restorative justice) eli korjaavaan konfliktinratkaisuun. Se toteutetaan parhaiten fasilitatiivisessa sovittelussa, jossa ovat mukana kaikki osalliset henkilökohtaisesti. Arvoina ovat ihmisten kunnioittaminen, suvaitsevaisuus, myötätunto, luottamus ja anteeksianto. Sovittelun ydin on dialogi, oppimisen halu ja toisen ihmisen näkökulman ymmärtäminen.

Helsingin sovittelukonferenssissa 2006 pohjoismaisen sovittelun isäksi mainittu norjalainen professori Nils Christie lausui, että sovittelu tulee valtaamaan alaa yhteiskunnissa, koska sillä ei ole miekkaa eli ratkaisu- ja rankaisuvaltaa ja koska totuus on suhteellista. Sovittelu pitää yhteiskuntaa tilassa, jossa kannattaa elää, kaikki osallistuvat elämään. Sovittelun suurimpina esteinä ovat ihmisten piintyneet ajattelutavat, ihmisen voimakas rankaisemisen tarve ja organisaatiokulttuurit.

Sovittelun koulutus, tutkimus ja verkostot

Koulutus ja tutkimus

Ainoa sovittelun professorinvirka Pohjoismaissa on Kööpenhaminan yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa. Ei voida sanoa, että Suomessa olisi varsinaista yliopistotason systemaattista tutkimusta tai koulutusta sovittelussa. Suomen Sovittelufoorumi tulee käynnistämään keskustelut yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen sekä valtiovallan edustajien kanssa laadukkaasti sovittelukoulutuksen ja tutkimuksen järjestämiseksi maassamme. Koulusovittelun vertaissovittelukoulutuksia yhdistys tarjoaa OPM:n rahoittaman Verso-hankkeen puitteissa.

Turun yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa on ollut vuodesta 2001 valinnainen Rikosten sovittelu -kurssi. Helsingin yliopiston oikeustieteellisessä ja yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa on kolmatta vuotta käynnissä Juhani Iivarin luentosarja ”Restoratiivinen oikeus ja sosiaalityö”. Sovittelusta on Juhani Iivarin väitöskirja ”Rikosten ja riitojen vaihtoehtosovittelu refleksiivisen oikeuden konseptiossa” ja Kaijus Ervastian väitöskirja ”Käräjäoikeuksien sovittelutoiminnasta” sekä hänen kirjansa ”Sovittelu Tuomioistuimessa”. Gisela Knuts on väitellyt vuoden 2006 helmikuussa aiheesta ”Förfarandegarantier vid domstoleanknuten medling”. Lisäksi vuonna 2006 on ilmestynyt

Risto Koulun kirjoittama ”Kaupallisten riitojen sovittelu” ja Maija Gellinin kirjoittama ”Vertaissovittelumenetelmä vertaissovittelijoina ja osapuolina olleiden oppilaiden kokemana”. Valion koulutuspäällikkö Timo Pehrman tekee Lapin yliopistossa väitöskirjaa, jonka työnimenä on ”Työyhteisösovittelu organisaation oppimisprosessina”.

Kotisivut

Suomen sovittelufoorumin kotisivuja kehitetään jatkuvasti. Kotisivut löytyvät osoitteessa www.ssf-ffm.com. Koulusovittelun sivuilla Verso-hankkeella on tietokkunoiden lisäksi käytössä keskustelupalstat, joissa oppilaat ja opettajat voivat vaihtaa mielipiteitään ja saavat vastauksia sovittelutoimintaan liittyviin kysymyksiinsä.

Suomen sovittelufoorumin hallitus vuonna 2007

Hallituksen puheenjohtaja:

Brunila Teuri, ent.laamanni

teuri.brunila@hydrios.com

Hallituksen jäsenet:

Elonheimo Henrik, tutkija

henelo@utu.fi

Gellin Jens, rikossovittelutoimiston johtaja

gellin@kolumbus.fi

Haapasalo Elina, kärjätuomari

Elina.Haapasalo@om.fi

Hakkarainen Taina, hallinto-oikeuden esittelijä

taina.hakkarainen@om.fi

Heikinheimo Antti, asianajaja

antti.heikinheimo@hannessnellman.fi

Iivari Juhani, tutkimuspäällikkö

Juhani.Iivari@stakes.fi

Karvinen-Niinikoski Synnöve, professori

Synnove.Karvinen@helsinki.fi

Laukkanen Sakari, kehitysjohtaja

sakari.laukkanen@om.fi

Mehtonen Terttu, rikossovittelutoimiston johtaja

terttu.mehtonen@vantaa.fi

Palm Anne, pääsihteeri

anne.palm@katunet.fi

Pehrman Timo, koulutus-päällikkö

timo.pehrman@valio.fi

Pelli Marja, asianajaja

marja.pelli@asianajotstopelli-nurmi.fi

Hallituksen sihteeri:

Gellin Maija, koulusovittelutyön koordinaattori

majja.gellin@ssf-ffm.com

Jäsenyys

Yhdistyksen jäsenmaksu vuodelle 2007 on 20€

Jäsenmaksu tulee suorittaa yhdistyksen tilille: Nordea 101430-230876. Viestiin nimi.

Jäseneksi voi hakea vapaamuotoisella yhdistyksen puheenjohtajalle osoitetulla kirjeellä tai sähköpostiviestillä.

Sovittelun eri osa-alueet

Rikossovittelu

Jos jokin menee rikki, se pitää korjata. Rikoksen yksilöllisesti parhaana seuraamuksena sekä uhrin että tekijän kannalta katsottuna on vain harvoin tuomitseminen.

Laki rikosasioiden ja eräiden riita-asioiden sovittelusta tuli voimaan vuoden 2006 alusta ja lain toteuttaminen käytännössä alkoi 1.6.2006. Lailla laajennettiin rikossovittelu koko maahan. Sovittelutoiminnan järjestämisestä ja kustannuksista vastaa valtio kuntien ja muiden järjestäjätahojen kanssa solmittavien toimeksiantosopimusten mukaan.

Rikossovittelulla tarkoitetaan maksutonta palvelua, jolla rikoksesta epäillylle ja rikoksen uhrille järjestetään mahdollisuus puolueettoman sovittelijan välityksellä kohdata toisensa luottamuksellisesti, käsitellä rikoksesta uhrille aiheutuneita henkisiä ja aineellisia haittoja sekä pyrkiä omatoimisesti sopimaan toimenpiteistä niiden hyvittämiseksi.

Rikossovittelu säästää yhteiskunnan varoja. Sillä on havaittu olevan inhimillistä merkitystä rikosasian osapuolille ja kasvatuksellista merkitystä erityisesti nuorille rikosentekijöille. Parhaimmillaan rikossovittelu lieventää ja poistaa rikoksen aiheuttamia henkisiä ja aineellisia haittoja ja ehkäisee rikoksen uusimista.

Koulusovittelu

Perusopetuslaki määrää, että lapsella on oikeus turvalliseen opiskeluympäristöön. Koululla on velvollisuus estää väkivalta ja kiusaaminen.

Vertaissovittelun kokeilu aloitettiin Suomen Punaisen Ristin ohjauksessa vuonna 2000 Helsingin kouluissa. Opetusministeriö on myöntänyt Suomen sovittelufoorumille valtionavustuksena 210 000 euroa käytettäväksi vertaissovittelu-hankkeeseen vuosille 2006 – 2007. Vertaissovittelussa siihen koulutetut oppilaat sovittelevat oppilaiden välisiä ristiriitoja esim. koulukiusaamista. Toiminnalla on aina koulussa aikuisten tuki. Hankkeen tarkoituksena on laajentaa vertaissovittelu koko maan kouluihin.

Vertaissovitteluprojekti tulee seurannaisvaikutuksineen muuttaman yhteiskuntakulttuuria Suomessa. Toiminnan toteutumista kouluilla on seurattu kyselyin ja vertaissovittelumenetelmää on tutkittu ja tutkitaan kasvatustieteen ja erityispedagogiikan opiskelijoiden toimesta. Vuoden 2007 aikana toteutetaan puolueeton evaluointitutkimus toiminnan vaikuttavuudesta. Uuden rikossovittelulain toimeenpanon myötä ollaan mallintamassa alueellisten sovittelutoimistojen ja koulujen välistä yhteistyötä koulurauhan turvaamiseksi.

Koulusovittelu on avain kaikkeen sovitteluun, koska käyttäytymiskulttuurin perusta luodaan kouluissa. Sovittelun pitää siten olla osa koulun kulttuuria. Opetusministeriön ja SSF:n projekti koskee vertaissovittelua, joka on yleisin koulusovittelun malli Euroopassa ja koko maailmassa. Se on käytössä tuhansissa kouluissa. Koulusovittelua on kuitenkin jatkuvasti kehitettävä ja myös koulu yhteisön aikuisten sovitteluvaihtoehtoja täydennyskoulutuksin tulee lisätä. Esimerkiksi Norjassa ja Englannissa koulutetaan myös opettajia sovitteluun vaikeimpia kiusaamistilanteita. Näitä sekä opettajan ja oppilaan välisiä konflikteja sovittelevat opettaja ja oppilas yhdessä. Vertaissovittelu ei siis yksinään riitä turvaamaan koulurauhaa, vaan vertaissovittelun lisäksi sovittelu työntekijöiden tulee olla osana kaikissa malleissa, joilla tähän pyritään. Näin sovittelu tulee yhtäläisesti kaikkien koulu yhteisön jäsenten käyttöön. Esimerkiksi rikossovittelun, työyhteisösovittelun ja perhesovittelun laaja-alainen käyttö konfliktinratkaisukeinona yhteiskunnassamme riippuu siitä, että meillä on toimiva sovittelukulttuuri kouluissamme.

Työyhteisösovittelu

Työpaikkakiusaaminen on laissa kiellettyä, mutta ei ole juurikaan keinoja, joilla siihen pystyttäisiin puuttumaan. Sovittelu on tällainen keino. Suomessa työyhteisösovittelu on käytössä ainoastaan Valiolla.

Suomen sovittelufoorumin edustajat ovat käyneet asiasta neuvottelemassa EK:ssa, Valtion työmarkkinalaitoksessa, Kunnallisessa työmarkkinalaitoksessa, SAK:ssa, STTK:ssa, Akavassa, Suomen yrittäjissä, työministeriössä, sosiaali- ja terveysministeriön työsuojeluosastolla ja Valtakunnansovittelijan luona sekä Valtiokonttorissa, Työsuojelurahastossa ja TELA ry:ssä. Suomen sovittelufoorumi on ehdottanut, että Suomessa otettaisiin käyttöön työyhteisösovittelu menetelmäksi, jolla voitaisiin puuttua erityisesti työpaikkakiusaamiseen ja että käynnistetään kaksi vuotta kestävä, ulkopuolilla sovittelijoilla toteutettava pilottihanke kahdeksassa eri kohteessa. Työministeriö järjesti 8.1.2007 eri tahojen yhtei-

sen keskustelutilaisuuden, jonka perusteella Suomen sovittelufoorumi päätti hakea Työsuojelurahastolta ja Valtion työsuojelurahastolta määrärahaa tutkimuksen rahoittamiseksi. Tutkimuksen tieteelliseen toimikuntaan kuuluvat professorit Esa Poikela ja Seppo Koskinen Lapin yliopistosta, erikoistutkija Maarit Vartia Työterveyslaitokselta ja ylilääkäri Juhani Wikström. Valtion työsuojelurahasto/Valtiovarainministeriö ja Työsuojelurahasto ovat myöntäneet rahat tutkimukseen.

Vertaissovitteluhankkeen hyvin rohkaisevat kokemukset antavat aihetta olettaa, että työyhteisösovittelukin voisi pääsääntöisesti tapahtua työpaikan sisäisenä siten, että työpaikan luottamushenkilöitä, työntekijöitä ja esimiehiä koulutetaan sovittelijoiksi. Johtamisen haasteena onkin tulevaisuudessa tasavertaisuuteen perustuva kohtaaminen ongelmatilanteissa (Restoratiivinen johtaminen). Vakavissa kiusaamistilanteissa pitäisi ehkä olla käytettävissä ulkopuolinen koulutettu sovittelija. Työyhteisösovittelulla voidaan puuttua työpaikkakiusaamiseen, lisätä työhyvinvointia ja edistää työyhteisöjen toiminnan turvallisuutta ja tuottavuutta.

Monikulttuurinen sovittelu

Vantaalla ja Helsingissä toimeenpantiin vuonna 2003 ”Let’s Talk”- projekti. Projekti on jatkunut edelleen vapaaehtoisvoimin. Sosiaalisesti sovitteluksi kutsutun sovittelun osapuolena tai osapuolina on aina ulkomaalaistaustainen henkilö. Projektin yhteydessä on myös koulutettu ulkomaalaistaustaisia henkilöitä sovittelijoiksi. Tarkoituksenamme on, että Let’s Talk – projektin kokemuksia käytettäisiin myös, kun koulutetaan työpaikkasovittelijoita.

Suomen Pakolaisapu ry on käynnistänyt Kotilo-hankkeen puitteissa Naapurussovitteluprojektin ja siihen liittyvän koulutusohjelman, joka laajeni pääkaupunkiseudulta Turkuun syksyllä 2006 ja edelleen ainakin Tampereelle vuonna 2007. Naapurussovittelussa puututaan pääosin ennaltaehkäisevästi asuinyhteisöjen sellaisiin konflikteihin, joissa on mukana maahanmuuttajataustaisia henkilöitä. Suomen sovittelufoorumin hallituksen jäsen Jens Gellin toimii projektin pääkouluttajana.

Perheasiain sovittelu

Avioliittolain mukaan perheessä esiintyvät ristiriidat ja oikeudelliset asiat on pyrittävä ensi sijassa selvittämään asianosaisten välisissä neuvotteluissa ja ratkaisemaan sopimuksella. Toistaiseksi Suomessa ei sovelleta perheasian sovittelussa moderneja fasilitatiivisen sovittelun oppeja. Tavoitteenamme on edesauttaa uudenlaisen lasten etuja huomioivan sovittelukäytännön luomisessa. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että luodaan menettely, jossa asianosaiset itse tekevät vapaaehtoisessa, puolueettoman, koulutetun sovittelijan johtamassa fasilitatiivisessa sovittelussa keskustelujen ja neuvottelujen kautta lasten huoltoa ja tapaamista koskevat sopimukset. Sovittelussa otetaan huomioon sekä lasten että vanhempien tarpeet niin, että molempien vanhempien vanhemmuus voi jatkua erotilanteen jälkeenkin.

Useissa maissa on perheasiain sovittelulla saavutettu huomattavia tuloksia. Olemme perustamassa yhteistyössä Sosiaalija terveysministeriön sekä muiden toimijoiden kanssa moniammatillisen kouluttautumisryhmän. Ryhmän kouluttajina tulevat toimimaan johtavat pohjoismaiset ja eurooppalaiset sovittelun teoretikot ja kouluttajat.

Tuomioistuinsovittelua koskeva laki mahdollistaa sovittelun käyttöönottamisen tuomioistuimissa myös huoltoriidoissa. Tällöin tuomaria voisi avustaa sosiaalityöntekijä.

Läheissovittelu

Läheissovittelu on saanut ideansa lastensuojelussa käytössä olevasta läheisneuvonpidosta (engl. Family Group Conference, ruots. Familjerådslag). Läheisneuvonpito (LNP) on levinnyt Uudesta-Seelannista 1990-luvulla moniin länsimaihin ja yleistynyt myös Pohjoismaissa. Suomessa menetelmän soveltaminen alkoi osana Stakesin Huostaanotto-projektia vuonna 1997. LNP edustaa restoratiivisen oikeuden arvoja ja periaatteita erityisen hyvin, koska se korostaa yhteisöllisyyttä lasta ja perhettä koskevien asioiden ratkaisemisessa. Siinä sosiaalitoimesta ja perheen tilanteesta riippumaton koollekutsuja valmistelee perheenjäsenet ja heidän läheisensä neuvonpitoon ja huolehtii käytännön järjestelyistä. Itse neuvonpitoon kuuluu kolme vaihetta: 1) tiedonanto, jossa viranomaiset esittävät tietonsa ja näkemyksensä lapsen tilanteesta, 2) yksityinen neuvonpito, jossa läheisverkosto keskenään laatii suunnitelman tilanteen ratkaisemiseksi, ja 3) suunnitelman esittäminen, jossa sosiaalityöntekijä päättää suunnitelman hyväksymisestä. Kaikki asianosaiset sitoutuvat suunnitelman toteuttamiseen ja tilanteen seurantaan. Lapsi on prosessin keskipisteessä, ja hänelle valitaan läheisten joukosta avustaja, joka tukee häntä ja auttaa häntä tuomaan kokemuksensa ja näkemyksensä keskusteluun. Stakesin vuonna 2002 tekemän selvityksen mukaan läheisneuvonpidosta on saatu pääasiassa hyviä kokemuksia: sen avulla on voitu vahvistaa lasten tukiverkkoja, löytää perheiden vahvuudet, vähentää sosiaalityössä helposti syntyvää vastakainasettelua asiakkaiden ja viranomaisten välillä, lisätä viranomaistoiminnan avoimuutta ja tehdä lastensuojeluprosesseista ymmärrettävämpi ja inhimillisempi.

Läheissovittelussa sovittelija kutsuu sovitteluun konfliktin osapuolien suostumuksella heidän läheisensä - isovanhemmat, muut sukulaiset, ystävät, koulu- ja työtoverit eli ne joita konflikti tavalla tai toisella koskettaa. Sovittelija selvittää näiden kanssa erillisneuvotteluissa tilannetta ja pyrkii yhteisneuvottelussa saamaan osapuolet ja läheiset itse löytämään ratkaisun. Läheissovittelu sopii erityisesti huoltoriitoihin, mutta sillä olisi varmasti käyttöä myös rikossovittelussa. Norjassa sitä on sovellettu jengiväkivaltaan. Sitä voitaneen mallintaa myös koulusovitteluun ja tuomioistuinsovitteluun. Työpaikalla kahden riitapukarin välinen sovittelu ajautuu usein koko työpaikan henkilökuntaa koskevaksi.

Ympäristöasioiden sovittelu

Euroopassa myös ympäristöasioiden sovittelusta on rohkaisevia kokemuksia. Wienin lentokentän laajennusprojektin toteutustavasta sovittiin kansalaisjärjestöjen ja valtiovallan välisissä laajoissa viisi vuotta kestäneissä sovitteluissa. Sovittelussa kansalaiset, joiden lähiympäristöön sitä muuttava rakennustoimenpide tai sen haittavaikutukset kohdistuvat, ovat mukana eliminoimassa haittavaikutuksia ja hakija voi saada hyvinkin nopeasti ja edullisesti ratkaisun.

Kansainvälinen sovittelu

Kansainvälinen sovittelu ei juurikaan eroa muiden alojen sovittelusta. Sovittelua käytetään usein vaikeiden kansainvälisten konfliktien ratkaisussa, erityisesti silloin, kun vihamielisyydet ovat syviä ja jatkuneet pitkään sekä kun osapuolten omat sovintoyritykset eivät ole tuottaneet tulosta. Sovittelu perustuu voimankäytön ja väkivallan välttämiseen ja on viimekädessä ei-sitovaa. Sovittelijan päätavoitteena on väkivallan vähentäminen ja rauhanomaisen ratkaisun saavuttaminen. Sovittelu tapahtuu ainoastaan ad hoc- pohjalta. Kun sovittelussa on saatu ratkaisu, sovittelija poistuu konfliktinäyttämöltä.

Koska sovittelu ei arvioi kriittisesti tai tuomitse, se sopii hyvin kansainvälisten suhteiden todellisuuteen, jossa valtiot ja muut toimijat vahtivat mustasukkaisesti omaa autonomiaansa ja itsenäisyytensä. Sovittelu tarjoaa molemmille osapuolille mahdollisuuden hyvään lopputulokseen ilman, että vihamielisten osapuolien tarvitsee välttämättä neuvotella suoraan keskenään. Se on myös prosessi, jossa lopullinen päätöksenteko lopputuloksesta jätetään osapuolille itselleen. Kaikki nämä aspektit tekevät sovittelusta houkuttelevan metodin vaikeiden konfliktien ratkaisemiseen.

Tuomioistuinsovittelu

Laki riita-asioiden sovittelusta yleisissä tuomioistuimissa eli tuomioistuinsovittelua koskeva laki tuli voimaan vuoden 2006 alusta. Menettelyssä tuomioistuimen tuomari toimii sovittelijana. Sovittelun edut verrattuna perinteiseen riita-asioiden tuomioistuinkäsittelyyn ovat menettelyn joutuisuus, halpuus ja osapuolten oikeus koko menettelyn ajan hallita asiaa ja määrätä itse synnyttävän sovinnon sisällöstä. Sovittelun kohteena olevassa asiassa tarvittavan asiantuntemuksen turvaamiseksi sovittelija voi käyttää avustajaa. Sovittelu on luottamuksellista; sovittelija ei saa käsitellä tuomarina oikeudenkäynnissä asiaa, jossa hän on toiminut sovittelijana.

Katsomme, että tällä lailla eduskunta viestittää, että yhteiskunnassa konfliktit on ensisijassa ratkaistava sovittelemalla aina tuomioistuinta myöten ja että oikeudenkäynti on vasta viimesijainen ratkaisukeino.

Suomen Asianajajaliiton tarjoama sovittelu

Suomen Asianajajaliitto tarjoaa sovittelua erityisesti liike-elämään, työsuhteisiin ja perheasioiden sovitteluun. Sovintomenettelyssä puolueeton asianajaja sovittelijana avustaa osapuolia löytämään erimielisyyteensä sovintoratkaisun. Menettely on sovintoon tähtävää neuvottelemista puolueettoman kolmannen tahon avustuksella.

Sovintomenettely perustuu vapaaehtoisuuteen ja luottamuksellisuuteen. Sovittelija ei ole tuomari eikä hän voi antaa osapuolia sitovia määräyksiä tai ratkaisuja. Sovittelijan tehtäviin ei myöskään kuulu oikeudellisten neuvojen antaminen osapuolille.

Suomen Asianajajaliitto on kouluttanut jo useamman vuoden ajan asianajajia sovittelijoiksi. Liitolla on luettelo näistä sovittelijoista, joka on nähtävillä Asianajajaliiton kotisivuilla osoitteessa www.asianajajaliitto.fi. Kotisivuilta löytyy myös mallisopimus sovintomenettelysopimukseksi sekä Suomen Asianajajaliiton sovintomenettelyn säännöt.